

Περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας

«Οσα δ' ἂν ἡ γένεσις ἔτη διάγη, ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὠροσκοποῦντος ζωδίου διεκβάλλομεν.»

Διδάξας ἡμᾶς ὁ ἀστρολόγος τὴν μέθοδον, δι' ᾧ δυνάμεθα εὑρίσκειν τὸν ὠροσκόπον καὶ τὸ μεσουράνημα, τὰ νῦν ἀνάγει ἡμᾶς καὶ πρός τινα μέθοδον ἀποτελέσματος, δι' ᾧ δυνάμεθα προλέγειν πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον συμβαίνοντα χρηστά τε καὶ φαῦλα, οὐ μόνον δὲ τὰ συμβαίνοντα χρηστά τε καὶ φαῦλα, ἀλλὰ καὶ πότε συμβῆσεται, τουτέστι ποίῳ ἐνιαυτῷ, καὶ οὐ μόνον ποίῳ ἔτει, ἀλλὰ καὶ ποίῳ μηνί, καὶ οὐ μόνον ποίῳ μηνί, ἀλλὰ καὶ ποίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ οὐ μόνον ποίᾳ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ποίᾳ ὥρᾳ.

Ἡ δὲ μέθοδος αὗτη χρὴ λαβεῖν τὸ ἔτος, ὅπερ αὐτὸς λέγει, περὶ οὗ ἐστιν ἡ σκέψις, πόσον ἐστὶν ἀπὸ γενέσεως μέχρι τῆς γενεθλιακῆς ὥρας τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ γίνεται ἡ σκέψις, εἴτα ξητεῖν τὸ ζώδιον τὸ ὠροσκοπῆσαν αὐτοῦ τὴν γένεσιν καὶ τὸν κύριον τοῦ ζωδίου ἐκείνου, τίς ἐστι, καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν διδόναι τῷ ὠροσκόπῳ, τὸν δὲ δεύτερον τῷ μετ' αὐτὸν ζωδίῳ, τὸν τρίτον τῷ τρίτῳ, τὸν τέταρτον τῷ τετάρτῳ καὶ ἐφεξῆς οὕτως, ἕως οὗ πληρωθῶσι τὰ δώδεκα ζώδια εἰς δώδεκα ἔτη, καὶ πάλιν τὸ ιγ' ἔτος διδόναι χρὴ τῷ ὠροσκόπῳ, τὸ ιδ' τῷ δευτέρῳ καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις οὗ φθάσει τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν ᾧ γίνεται ἡ σκέψις. ἐπὰν δὲ φθάσῃ, σκόπησον, ποῖόν ἐστι ζώδιον τὸ καταλειφθὲν εἰς τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ ἐνεστηκὸς ἀπὸ τῆς γενεθλιακῆς ὥρας, καὶ ἐπὰν εῦρῃς τὸ ζώδιον, σκόπει, τίς ἐστιν ὁ κύριος τοῦ ζωδίου, οἷον Κρόνος ἢ Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη ἢ Ἡλιος ἢ Ἔρις ἢ Ἄρης ἢ Σελήνη. ὃν γὰρ εῦρῃς κύριον τοῦ ζωδίου, αὐτός ἐστιν ὁ κύριος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, οἷον <εἰ> Ταῦρος ἢ Ζυγός ἐνέπεσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ ζώδιον, ἀφροδισιακὸν κάλει ἐκεῖνο, εἰ Δίδυμοι ἢ Παρθένος ἐρμαϊκόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὄμοιώς, εἴτα ἐπὰν εῦρῃς τὸν κύριον τοῦ ἔτους, σκόπησον ταῦτα.

Πρῶτον μέν, πᾶς εἶχεν ἐν τῇ γενέσει τοῦτο τὸ ζῷδιον καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, ἔρα ἐν αὐτῷ ἦν τῷ ζῳδίῳ, τουτέστι ἐν ἴδιῳ οἴκῳ, ἀλλὰ κανὸν μὴ ἦν ἐν αὐτῷ, ἐσχημάτιζεν αὐτὸν κατὰ τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ ἔξαγωνον ἢ διάμετρον, καὶ πότερον ὑπὸ ἀγαθοποιῶν ἀστέρων ἐβάλλετο τηνικαῦτα τὸ ζῷδιον ἢ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ τοῦ ζῳδίου ἢ πᾶν τούναντίον, οὕτε ἐν τῷ οἰκείῳ ζῳδίῳ ἦν ὁ ἀστὴρ ἐν τῇ συμπήξει, ἀλλ' ἀπόστροφος ὑπῆρχεν αὐτοῦ οὕτε ἀγαθοποιὸς ἐσχημάτιζε τὸ ζῷδιον ἢ τὸν κύριον αὐτοῦ, τούναντίον δὲ κακοποιὸς ἐσχημάτιζε τὸ αὐτό.

Δεύτερον δὲ σκοπεῖν ὥσαύτως καὶ ἐν τῇ γενεθλιακῇ ὄρᾳ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, ὅπως ἔχει τὸ ζῷδιον ἐκεῖνο καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ, —ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν— οἱ κύριοι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, πότερον ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ ὑπάρχει ἢ, κανὸν μὴ ὑπάρχει, βάλλει αὐτὰ κατὰ τρίγωνον ἢ τετράγωνον ἢ ἔξαγωνον ἢ διάμετρον, βάλλουσι δὲ αὐτὸν καὶ ἀγαθοποιὸν ἀστέρες κατὰ σχῆμα ἢ εἰσὶ ἐν αὐτῷ, ἢ τὰ ἐναντία πάντα, τουτέστι καὶ ὁ κύριος τοῦ ζῳδίου καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπόστροφος ἐστι ἀπὸ τοῦ ζῳδίου καὶ τούναντίον κακοποιὸν σχηματίζουσι αὐτὸν ἢ ἐνυπάρχουσιν ἐν αὐτῷ.

ἀλλ' εἰ μὲν τὰ πρῶτα εἶη, πάντα ἀγαθά, καὶ ἐκεῖνα γενήσεται ἀγαθὰ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, ὃν ἐστι κύριος ὁ τόπος, ἐνῷ εὑρέθη τὸ ζῷδιον ἐκεῖνο τὸ ἐπικρατοῦν τοῦ ἔτους κατὰ τὴν σύμπηξιν τῆς γενέσεως, οἷον ἐὰν εὑρεθῇ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς συμπήξεως ἐν ἐκείνῳ τῷ ζῳδίῳ τέταρτος τόπος, τηνικαῦτα ἐν ἐκείνοις τοῖς πράγμασιν εὔτυχήσει ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, ὃν ἐστι κύριος ὁ τόπος ὁ τέταρτος, οἷον ἐπὶ γονεῦσιν καὶ γονικοῖς, ἐπὶ πατρίδι ἢ οἰκίᾳ, ἐπὶ θεμελίοις, ἐπὶ ἐνδυμενίᾳ, ἐπὶ πλοίοις, ἐπὶ κοινωνίᾳ, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅσα ὁ τέταρτος τόπος ἐπέχει οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὃν ἐστιν ὁ κύριος τοῦ ζῳδίου δεσπότης, καὶ ἐκ τούτων εὔτυχήσει, οἷον εἰ ὁ Ἐρμῆς ἐστιν [ὁ κύριος], ἐν

λόγοις εύδοκιμήσει τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον, εἰ ἡ Ἀφροδίτη, ἐκ γυναικὸς καὶ ἀπλῶς ὑπὸ θηλυκῶν προσώπων. εἰ δὲ καὶ ὁ γάμος ἐστὶν ἐν αὐτῷ τῷ ἐνιαυτῷ, συμφερόντως γαμήσει. Εἰ δὲ ὁ πέμπτος τόπος ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ζῷδιον κατὰ τὴν γένεσιν, σκοπεῖν δεῖσει, ὃν ἐστὶ κύριος ὁ πέμπτος τόπος. ταῦτα δὲ ἐν τῇ πινακικῇ ἐπισκέψει εὑρήσεις.

σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τοὺς βάλλοντας κατὰ σχῆμα ἀγαθοποιὸν τῷ ζῷδιῳ τῷ ἐπέχοντι τὸ ἔτος· καὶ γίνονται τὰ ἐκ τούτων ἀγαθὰ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. εἰ δὲ πάντα ἐναντία εὑρεθῶσιν, μέγιστα κακὰ γενήσεται ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ καὶ μάλιστα ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ὃν ἐπέχει ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦν τὸ ζῷδιον ἐκεῖνο κατὰ τὴν σύμπτηξιν, καὶ ὃν ἐπέχουσι οἱ κακοποιοὶ ἀστέρες. [ἔστι] δὲ καὶ ἀπρακτος μάλιστα ὁ ἐνιαυτός, ἐὰν ἀπόστροφος ἢ ὁ κύριος τοῦ ζῷδιον τοῦ οἰκείου ζῷδιον, ὥσπερ ἐν αὐτῷ, εἰ μὲν ἐσχημάτιζεν αὐτό, πρακτικὸς ἢν ἦν. ἀλλ’ ἐπειδὴ οὐκ ἐνδέχεται, ἢ πάνυ κατὰ τὸ σπανιότατον, εὑρεθῆναι πάντα ὑφ’ ἐν, ἵνα καὶ ὁ κύριος τοῦ οἴκου [ἢ] ἐν αὐτῷ ἢ σχηματίζῃ αὐτὸν καὶ ἵνα ἀγαθοποιὸι μὲν σχηματίζωσι αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν σύμπτηξιν τῆς γενέσεως καὶ κατὰ τὴν γενεθλιακὴν ἡμέραν, ἀπόστροφος δὲ εἴη τῆς τῶν κακοποιῶν ἐπιμαρτυρήσεως καὶ τὸ ζῷδιον τὸ ἐπέχον τὸν ἐνιαυτόν, ἢ τούναντίον πάντα εὑρεθῆναι ἐναντία, [ἀλλ’ ὡς] ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναμίξ πάντα ὑπάρχουσιν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ τὰ φαῦλα, σκοπεῖν δεῖσει, εἴ τινες ἐπικρατοῦσι μᾶλλον καὶ ποῖα εἰσι καὶ πόσα τὰ ἐπέχοντα, τὰ ἀξιολογώτερα, κάκείνοις τίθεσθαι καὶ αὐτὰ ἀποφαίνεσθαι.

Ἀξιολογικώτερον δὲ πάντων ἐστὶ τὸ εἶναι ἐν τῷ οἰκείῳ ζῷδιῳ τὸν κύριον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀστέρα ἢ πάντως σχηματίζειν αὐτόν, ὥσπερ γε κακὸν καὶ ἀπρακτον τὸ ἀπόστροφον αὐτὸν εἶναι.

<Περὶ ἐνιαυτοῦ>

“Υποδείγματος χάριν Ἐχέτω τις τὸν ὀροσκόπον Λέοντα, ἔστω δὲ ἐτῶν καὶ. θέλομεν γνῶναι, ποῖον διάξει τὸ καὶ ἔτος εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον· ποιοῦμεν οὕτως· τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸν ἔτος παρέχωμεν τῷ ὀροσκόπῳ, ταύτον δὲ εἰπεῖν τῷ Λέοντι, τὸ δεύτερον τῷ ἐπαναφερομένῳ τῷ ὀροσκόπῳ, τουτέστι τῇ Παρθένῳ, τὸ τρίτον τῷ Ζυγῷ καὶ ἐφεξῆς οὕτως ἔως τῶν δώδεκα ἐτῶν τὰ δώδεκα ζῷα. Πάλιν τὸ ιγ' ἔτος διδόαμεν τῷ ὀροσκόπῳ, τουτέστι τῷ Λέοντι, τὸ ιδ' [τῇ Παρθένῳ] καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τοῦ καὶ ἔτους. τὸ δὲ καὶ ἔτος παρέχομεν πάλιν τῷ ὀροσκόπῳ Λέοντι, τὸ καὶ τῇ Παρθένῳ, τὸ καὶ τῷ Ζυγῷ, καὶ λέγομεν, δτὶ ἀφροδισιακόν ἐστι τὸ τέλος, ἐπειδὴ δεσπότης ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Ζυγοῦ. εἴτα σκοποῦμεν ἐκεῖνα τὰ προειρημένα, πρότερον μὲν πῶς εἶχεν ἐν τῇ γενέσει ἡ Ἀφροδίτη καὶ τὸ ζῷον τοῦτο, ἅρα ἐσχημάτιζεν αὐτὸν ἢ ἐν αὐτῷ ἦν, ἢ τούναντίον ἀπόστροφος ἦν αὐτῷ, ἐπειτα, ἅρα ἀγαθοποιοὶ ἐβαλλον ἐν τῷ Ζυγῷ ἢ κακοποιοί, καὶ ἅρα ὑπὸ ἀγαθοποιῶν ἐβάλλετο ἡ Ἀφροδίτη τηνικαῦτα ἢ ὑπὸ κακοποιῶν.

ώσαύτως δὲ πάλιν τὰ αὐτὰ πάντα ζητοῦμεν καὶ ἐν τῇ γενεθλιακῇ ὥρᾳ. καὶ εἰ μὲν εὔρω, δτὶ σχηματίζει τὸν Ζυγὸν ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἐν αὐτῷ ἐστιν, λέγω δτὶ πρακτικὸν τὸ ἔτος καὶ ἀγαθόν, μάλιστα δέ, εἰ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν ἀστέρων βάλλεται ἡ Ἀφροδίτη τηνικαῦτα, ἢ ἐν καλῷ τόπῳ ἐστί, τουτέστι ἔγκεντρος ἢ ἐν Ἀγαθῷ Δαιμονὶ ἢ ἀποκλίματι ἢ ἐν Ἀγαθῇ Τύχῃ. τηνικαῦτα γὰρ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς παρέχει, ἐπαφρόδιτον γὰρ καὶ ἐπίχαρι ποιήσει τὸ ἔτος καὶ τὰς ἀπὸ γυναικῶν ὡφελείας παρέξει πολλάς. εἰ δὲ καὶ γαμήσει ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει, καλὸν παρὰ τὰς σκέψεις οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἀπὸ [τῶν]τοῦ τόπου ἀγαθῶν ἔξει, ὃν ἐστι κύριος ὁ τόπος, ἐν φερέθη ὁ Ζυγὸς κατὰ τὴν σύμπηξιν.

Εύρεθη δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τόπῳ, τῷ περὶ θεᾶς, ἐπειδὴ ὁροσκόπος ἦν ὁ
Λέων· σκοπεῖν οὖν δεήσει τὰ τοῦ τόπου πράγματα ἐν τῇ πινακικῇ ἐπισκέψει.
εἰ δὲ πάντα ἔναντία εὔρεθη, χαλεπὸν ἔσται τὸ ἔτος. εἰ δὲ μῆτε πάντα ἀγαθὰ
μῆτε πάντα ἔναντία, μέσον ἔσται τὸ ἔτος· οἶον εἰ μὲν ἡ Ἀφροδίτη εὔρεθη
ἀπόστροφος τοῦ ζωδίου, ἐπειδὴ ἐν Ταύρῳ ἦν, Ἀρης δὲ ἐν αὐτῷ [ἥγουν τῷ
Ζυγῷ] ὅσον κατὰ τοῦτο χαλεπώτατον τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἄπρακτον. ἀλλ’
εὔρεθη Ζεὺς ἐν Κριῷ διαμετρῶν τὸν Ζυγόν, ὃ δὲ Ἡλιος καὶ ὁ Ἔρμης ἐν τοῖς
Διδύμοις ὅντες ἔβαλλον αὐτὸν κατὰ τρίγωνον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐῶσι τὸν
Ἀρην κακοποιῆσαι πάνυ πλὴν ἕως τοῦ δοκεῖν ὑπὸ γυναικῶν μὲν κακίζεται ὁ
ἔνιαυτός, ἐπειδὴ ὑπ’ οὐδενὸς τῶν ἀγαθοποιῶν σχηματίζεται ἡ Ἀφροδίτη,
τούναντίον δὲ βάλλεται ὑπὸ τοῦ Κρόνου κατὰ τετράγωνον ὅντος ἐν τῷ
Λέοντι. καὶ οὗτος μὲν καταλαμβάνομεν ἔκαστον ἔνιαυτόν, ὅποιός ἐστιν ἡ
ἀγαθοποιὸς ἢ κακοποιὸς ἐκ τῆς εἰρημένης μεθόδου.

<Περὶ μηνός>

Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀρκεῖ ἡμῖν τοῦτο τὸ εἰδέναι, ὅποιός ἐστιν ὁ ἔνιαυτός,
ἀλλὰ καὶ καθ’ ἔκαστον μῆνα θέλομεν εἰδέναι, πῶς ἐνδιάξομεν ἐν αὐτῷ καὶ
καθ’ ἔκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν, τὸν μῆνα, ὅποιός ἐστιν, ζητήσομεν οὗτος, ὡς
ἐπὶ τοῦ προτεθέντος ὑποδείγματος, ἐνθα ἔπεσεν ὁ τελευταῖος ἔνιαυτός, λέγω
δὴ ὁ καὶ ἔπεσεν δὲ ἐν Ζυγῷ ἐκεῖσε ἀρχεσθαι δεῖ τῶν μηνῶν καὶ ὥσπερ τὸ α'
ἔτος παρείχομεν τῷ ὁροσκόπῳ καὶ τὸ β' τῷ ἐπαναφερομένῳ καὶ ἐφεξῆς οὗτος,
καὶ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ ζητουμένου ἔτους δώσομεν τῷ ζωδίῳ, ἐν ᾧ ἔπεσεν ὁ
ἔνιαυτὸς ἐκεῖνος. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γυμνάσομεν.

Οἱ καὶ ἔνιαυτὸς ἔπεσεν ἐν Ζυγῷ θέλω γνῶναι, ὅποιον διάξω τὸν ζῆν μῆνα
τοῦ καὶ ἔτους ἢ πρακτικὸν καὶ χρηστὸν ἢ τούναντίον, φαῦλον καὶ ἄπρακτον.
ποιῶ οὗτος τὸν α' μῆνα τοῦ καὶ ἔτους δίδωμι τῷ Ζυγῷ, τὸν β' τῷ Σκορπίῳ,

τὸν γ' τῷ Τοξότῃ, τὸν δέ τῷ Αἰγοκέρωτι, τὸν έ τῷ Ὑδροχόῳ, τὸν σέ τοῖς Ἰχθύσιν, τὸν ζέ τῷ Κριῷ, λέγω δτὶ ἀρεϊκός μοί ἐστιν δι μὴν δι ζ. εἴτα σκοπῶ, εἰ δὲν αὐτῷ ἐστιν δι Ἀρης ἢ σχηματίζει αὐτόν· εἰ μὲν δὲν αὐτῷ ἐστιν ἢ σχηματίζει, λέγω δτὶ πρακτικός· εἴτα θεωρῶ, τίνες βάλλουσι κατὰ σχῆμα τὸν Ἀρην καὶ τὸν Κριόν. καὶ εἰ μὲν βάλλει δι Ζεὺς ἢ δι Ἡλιος ἢ δι Ἐρμῆς ἢ δι Ἀφροδίτη τὸν Κριόν δι τὸν Ἀρην, λέγω δτὶ καλὸς ἐσται καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς πρακτικός. εἰ μέντοι μηδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν βάλλει ἢ τὸν Ἀρην ἢ τὸν Κριόν, μόνος δὲ δι Ἀρην ἐκεῖ ἐστι ἢ ἀκτινοβολεῖ τὸν Κριόν, λέγω δτὶ ἐπὶ κακοῖς ἐστι πρακτικὸς δι ζ μὴν εἰ δὲ μήτε δι Ἀρην βάλλει, παντάπασιν ἀπρακτος καὶ φαῦλος δι μὴν ἐσται· οὕτως εὑρίσκομεν τὸν μῆνα.

<Περὶ ἡμέρας>

Τὴν δὲ ἡμέραν, δπως διαγάγοιμεν, εὑρίσομεν οὕτως· ἀπὸ τοῦ ζωδίου, δὲν φῶ ἐπεσεν δι μὴν ἐκεῖνος, οὗ ζητῷ τὴν ἡμέραν, ἄρχομαι ἐκβάλλειν τὰς ἡμέρας διδοὺς ἐκάστην ἡμέραν ἐκάστω ζωδίῳ ἐφεξῆς, μέχρι οὗ ζητῷ ἡμέρας· οὗτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποδείγματος βούλομαι τοῦ καὶ ἐτους τοῦ ζ μηνὸς τὴν καὶ ἡμέραν γνῶναι, δποίαν ἀγάγοιμι· ποιῶ οὕτως· τὴν μὲν αἱ ἡμέραν τοῦ ζ μηνὸς παρέχω τῷ Κριῷ, εἰς αὐτὸν γὰρ ἐπεσεν δι ζ μὴν τὴν βέτρῳ Ταύρῳ, τὴν γ' τοῖς Διδύμοις καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ ιβρίου· πάλιν τὴν ιγέτῳ Κριῷ, τὴν ιδέτῳ Ταύρῳ, τὴν ιετὸν Διδύμοις, τὴν ιζέτῳ Καρκίνῳ, τὴν ιζέτῳ Λέοντι, τὴν ιητὸν Τῇ Παρθένῳ, τὴν ιθέτῳ Ζυγῷ, τὴν καὶ τῷ Σκορπίῳ· λέγω δτὶ [ἀρεϊκή] ἐστι καὶ ἡ καὶ ἡμέρα τοῦ ζ μηνός, ἐπειδὴ κύριός ἐστι δι Ἀρην τοῦ Σκορπίου.

Πάλιν ώσαύτως βλέπω, [εἰ] ἐκεῖ ἐστιν δι Ἀρην ἢ σχηματίζει τὸν Σκορπίον ἢ ἀπέστραπται ἢ οἵ ἀγαθαποιοὶ ἀκτινοβολοῦσι τὸ ζώδιον ἢ ἀπόστροφοι αὐτοῦ εἰσι, καὶ οὕτως ἀποφαίνομαι περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης,

όποία γενήσεται εἴτε ἀγαθὴ εἴτε κακή, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ μηνός· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ πάσης ἡμέρας ποιητέον.

<Περὶ ὕρας>

“Οπως δὲ γνοίμεν ἐκάστην ὕραν, εἴτε μετ’ εὐθυμίας εἴτε μετ’ ἀθυμίας γενήσεται, ποιήσομεν οὕτως· τὴν αἵ ὕραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, [ἥς] ζητοῦμεν τὴν ὕραν, παράσχωμεν τῷ ζωδίῳ, ἐνῷ ἔπεσεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη· τὴν δὲ β' τῷ μετ’ αὐτό, τὴν γέ ἐφεξῆς τῷ μετ’ αὐτό, μέχρι τῆς ὕρας, ἥς ζητοῦμεν οἶον ὡς ἐπὶ τοῦ προτεθέντος ὑποδείγματος· ζητῶ τῆς κάρης ἡμέρας τοῦ ζεῦ μηνὸς τὴν θύ ὕραν, ποίαν μέλλω διάξειν. καὶ ποιῶ οὕτως· τὴν μὲν αἵ ὕραν παρέχω τῷ Σκορπίῳ. ἐν τούτῳ γὰρ ἐνέπεσεν ἡ κάρη ἡμέρα τοῦ ζεῦ μηνός, τὴν β' τῷ Τοξότῃ, τὴν γέ τῷ Αἰγοκέρωτι, τὴν δέ τῷ Υδροχόῳ, τὴν εἵ τοῖς Ἰχθύσιν, τὴν σέ τῷ Κριῶ, τὴν ζε τῷ Ταύρῳ, τὴν γέ τοῖς Διδύμοις, τὴν θύ τῷ Καρκίνῳ. λέγω δέ τι σεληνιακή ἐστιν ἡ ὕρα ἡ θύ τῆς κάρης ἡμέρας.

Λοιπὸν σκοπῶ, πῶς ἔχει ἡ Σελήνη καὶ πῶς ὁ Καρκίνος, πότερον ἐν αὐτῷ ἐστι ἡ Σελήνη τῷ Καρκίνῳ ἢ σχηματίζει αὐτὸν ἢ τούναντίον ἀπόστροφός ἐστι αὐτοῦ, καὶ πότερον ὑπὸ ἀγαθοποιῶν ἀκτινοβολεῖται ἡ Σελήνη καὶ ὁ Καρκίνος ἢ ὑπὸ κακοποιῶν καὶ οὕτως ἀποφαίνομαι καὶ περὶ τῆς ὕρας ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας. ταῦτα παραδίδωσι ἡ μετὰ χεῖρα λέξις.